

THE AIRE CENTRE
Advice on Individual Rights in Europe

**REGIONAL
ANTI-CORRUPTION
INITIATIVE**

Studija slučaja

Crna Gora

- Oduzimanje imovine od trećih lica -

Oduzimanje imovine od trećih lica

- Oduzimanje imovine od lica na koje je prenijeta imovina pravosnažno osudjenog lica za krivično djelo zloupotreba službenog položaja iz člana 416 Krivičnog zakonika Crne Gore;

- Supruga osudjenog javnog funkcionera je 2012.godine kupila kuću površine 259 m² sa dvorištem površine 541 m². Ona nije imala zakonite prihode, niti je mogla da raspolaže novčanim sredstvima za isplatu kupoprodajne cijene. Navela je da joj je sredstva dao sin koje je prihodovao iz prodaje zemlje;

- Supruga osudjenog javnog funkcionera je 2015.godine kuću prodala licu od kojeg je trajno oduzeta za iznos od 1,5 miliona eura;

- Lice koje je kupilo kuću za 1,5 miliona eura je navelo da je novac pozajmio od svog prijatelja i da je tako isplatio kupoprodajnu cijenu;

- Lice za koje je kupac kuće naveo da je od njega pozajmio novac je naveo da je tačno da je kupcu kuće pozajmio novac za kupovinu kuće, a da mu taj novac potiče od pozajmice koju mu je dao njegov dobar prijatelj;

- Na ročištu pred sudom je lice koje je izvorno pozajmilo novac je naveo da je tačno da je pozajmio novac svom prijatelju i da o tome nijesu sačinjavali nikakav ugovor o zajmu, niti mu je davao priznanicu, a novac je prihodovao od izdavanja poslovnih prostora u Republici Srbiji, i da je novac u dugom vremenskom periodu on, kao i njegovi zaposleni, u iznosima ispod 10.000,00 € prebacivao u Crnu Goru;

- Sud je utvrdio da su ugovori koji je supruga osudjenog lica zaključila sa prodavcem kuće i ugovor koji je njihov sin zaključio sa kupcem zemljišta, zaključeni istog dana u isto vrijeme, te da je u oba

ugovora konstatovano da je kupoprodajna cijena isplaćena prije potpisivanja ugovora. Supruga osudjenog lica je navela da joj nije poznato kada je njen sin prodao zemlju i za koji iznos, ali zna da joj je dao novac u kešu. Za sud je bilo nelogično da supruga osudjenog lica ne zna kada je njen sin prodao zemlju, jer je istog dana i u isto vrijeme i pred istim notarom taj ugovor zaključio on, kao i ona, sa prodavcem kuće. Sud je posebno cijenio da je ugovor o kupoprodaji zemljišta zaključen na znatno niži iznos nego što je supruga osudjenog lica platila predmetnu kuću;

- Za sud nije bilo dileme da imovina legalna ili nelegalna, stečena u braku predstavlja zajedničku imovinu;

- Da bi odlučio o trajnom oduzimanju imovine, sud je u smislu člana 40 stav 4 Zakona o oduzimanju imovine stečene kriminalnom djelatnošću, utvrđivao prirodu kupoprodajnog ugovora između supruge osudjenog lica i kupca kuće. Navedena zakonska odredba reguliše situaciju, ako je predmet zahtjeva imovina koja je prenijeta na treće lice bez naknade ili uz naknadu koja očigledno ne odgovara stvarnoj vrijednosti, a u cilju onemogućavanja oduzimanja;

- Utvrđivanju činjenica od značaja za odluku, sud je pošao od toga da su supruga osudjenog lica i kupac saglasni o načinu prelaska svojine na predmetnoj nepokretnosti, s tim što je ključna činjenica bila da li je kupac raspolagao novčanim sredstvima u iznosu od 1,5 miliona eura za obavljanje kupovine, jer od te činjenice zavisi da li se radi o stvarnoj ili fiktivnoj kupoprodaji;

- Za sud tvrdnje kupca i svjedoka, kako je došlo do pozajmljivanja novca, nijesu bili ni logični ni uvjerljivi;

- Za sud nije bilo logično ni uvjerljivo da je lice ostvarivalo prihod po osnovu rente u Republici Srbiji u dinarima i da je taj novac u periodu od 6-7 godina, bez ikakve potrebe prebacivao u Crnu Goru u iznosima ispod 10.000,00 eura, a onda je pozajmio 1,5 miliona eura bez ikakve pisane dokumentacije o pozajmici ili izvršenoj predaji novca;

- Za sud je indikativno bilo da je lice koje je pozajmilo novac kupcu sačinilo priznanicu o pozajmici i da su se jasno ukazivale ispravke u priznanici koja nije bila ovjerena kod notara, a vezano za datum

pozajmice, u kojoj je datum 15.10.2014. godine bio prepravljen na 15.10.2015.godine;

- Sud je posebno cijenio da su dokazne radnje u predmetu u kojem je kasnije započeta istraga koja je rezultirala optuženjem i osudjujućom presudom sprovedjene od septembra 2015.godine, odnosno neposredno prije zaključenja kupoprodajnog ugovora kojim je supruga osudjenog lica u oktobru 2015.godine prodala kuću;

- Na kraju sud je jasno i bez sumnje utvrdio da se radilo o fiktivnom pravnom poslu i da kupac nije isplatio 1,5 miliona eura za kupovinu kuće, već da je prenos bio fiktivan u cilju da se spriječi njeno oduzimanje.